

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **S. N.**
bytem N. 14, X K.
zastoupená advokátem JUDr. Štefanem Adamem
sídlem Němetice 44, 756 43 Kelč

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 8. 2018, č. j. X, ve věci příspěvku na zvláštní pomůcku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky ve Zlíně (dále jen „úřad práce“) ze dne 20. 7. 2017, č. j. X. Úřad práce tímto rozhodnutím zamítl žádost žalobkyně o dávku pro osoby se zdravotním postižením – příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo, protože žalobkyně nemá vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci ve smyslu § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon č. 329/2011 Sb.“).

2. **Žalobkyně v žalobě** namítala nedostatečné zjištění skutkového stavu. Posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě (dále jen „posudková komise“) má věcné a formální nedostatky, nebyl podepsán předsedou komise, tajemnicí ani dalším lékařem. Žalobkyně ve správním řízení navrhovala vypracování znaleckého posudku zdravotnickým ústavem při hospitalizaci žalobkyně, který by posoudil, zda má či nemá těžkou vadu nosného a pohybového ústrojí. K důkazu žalobkyně navrhla vyjádření k podkladům rozhodnutí, doplnění skutkových zjištění a vypracování znaleckého posudku zdravotnickým ústavem. Žalobkyně byla dne 24. 8. 2018 znovu operována ve Fakultní nemocnici v Olomouci. Žalobkyně navrhla k důkazu propouštěcí zprávu této nemocnice.
3. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** uvedl, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení ve Vsetíně (dále jen „OSSZ“) se u žalobkyně nejedná o zdravotní postižení uvedené v části I bodě 4 přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. Žalobkyně se s tímto posudkem seznámila dne 19. 7. 2017 a nové podklady nedoložila. Úřad práce dne 20. 7. 2017 žádost žalobkyně zamítl. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání prostřednictvím advokáta, kterého zmocnila k zastupování v jednání pouze s úřadem práce.
4. K totožnému závěru jako OSSZ dospěla i posudková komise ve svém posudku ze dne 2. 8. 2018. Žalobkyně ve vyjádření k podkladům rozhodnutí popsala zdravotní stav a namítla, že jí nebyl doručen posudek posudkové komise. Vyjádření podepsal advokát JUDr. Š. A., který však nebyl zmocněn k zastupování v řízení u odvolacího orgánu. Na základě telefonického požadavku žalobkyně jí žalovaný zaslal kopii posudku posudkové komise a poučil ji o nutnosti doložení plné moci v případě, že k vyjádření využije jinou osobu. Dne 21. 8. 2018 žalobkyně podala vyjádření k podkladům rozhodnutí podepsané advokátem JUDr. Š. A. Ve vyjádření zástupce uvedl informace o zdravotním stavu žalobkyně a poukaz na posudek posudkové komise ze dne 13. 1. 2016. Advokát žalobkyně namítl, že posudek posudkové komise je nedostatečný, rozporný a stejný jako posudek stejné komise ze dne 13. 1. 2016 a dále navrhl vypracování znaleckého posudku zdravotnickým ústavem při hospitalizaci žalobkyně, protože jde o komplikovaný případ. Žádné lékařské zprávy nebyly k vyjádření přiloženy.
5. Protože vyjádření podal advokát, který nebyl zmocněný pro zastupování v řízení o odvolání, nevznesl konkrétní námitky týkající se hodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neuvedl, v čem spočívá rozpor posudku a jeho nedostatečnost a ani nedoložil žádné nové skutečnosti, zejména písemné důkazy, například lékařské zprávy, žalovaný neshledal důvody k doplnění dokazování.
6. Žalovaný se neztotožnil s námitkou, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. Žalovaný rozhodoval na základě posudku posudkové komise ze dne 2. 8. 2018 a při hodnocení tohoto důkazu z hlediska úplnosti a přesvědčivosti dospěl k závěru, že posudek vypracovala posudková komise v řádném složení a zabývala se zdravotní dokumentací praktického lékaře, nálezy odborných lékařů a lékařskými zprávami doloženými k odvolání. Žalobkyně byla k jednání posudkové komise přizvána a na místě vyšetřena přítomnou neuroložkou.
7. Posudek posudkové komise ze dne 2. 8. 2018 byl podle žalovaného věcně dostatečný. Kopie stejnopisu posudku, kterou žalovaný zaslal na žádost žalobkyni, sice neobsahuje podpisy účastníků, z kopie posudku je však zřejmé, že dokument byl podepsán certifikovaným elektronickým podpisem předsedy posudkové komise a její tajemnice a posudek posudkové komise byl doručen do datové schránky žalovaného.

8. Žalovaný neobdržel vyjádření s návrhem vypracování posudku zdravotnickým ústavem, advokát vyjádření podal bez řádné plné moci. Na absenci plné moci pro odvolací řízení žalovaný žalobkyni upozornil ve výzvě převzaté žalobkyní dne 7. 8. 2018 a při zaslání posudku doručeného 16. 8. 2018. I přes výzvy žalobkyně žalovanému plnou moc k podání vyjádření nedoručila. I přes tuto skutečnost se žalovaný v napadeném rozhodnutí vyjádřil i k námitkám ve vyjádření advokáta.
9. Řízení o přiznání zvláštní pomůcky se řídí zákonem č. 329/2011 Sb. a posudkoví lékaři se řídí posudkovými kritérii. Posudkové lékařství je specializovaný medicínský obor vyžadující znalost klinické medicíny. Posudkový lékař je odborníkem ve svém oboru - stejně tak jako ostatní lékaři ve svých specializacích - a zdravotní stav osob se zdravotním postižením pro účely nepojistných sociálních dávek posuzují ve smyslu podmínek stanovených zákonem, prováděcími předpisy a metodickými pokyny, které upravují posuzování zdravotního stavu pro potřeby resortu práce a sociálních věcí, a tedy i příspěvku na zvláštní pomůcku - motorové vozidlo.
10. K návrhu na vyhotovení znaleckého posudku k objektivnímu posouzení zdravotního stavu žalobkyně žalovaný uvedl, že taková žádost není akceptovatelná. Posuzování zdravotního stavu v předmětné záležitosti je kompetenčně vymezeno § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“). Posouzení zdravotního stavu žalobkyně dle platné legislativy provedla posudková komise, a to za osobní účasti žalobkyně dne 2. 8. 2018. Posudek o zdravotním stavu žalobkyně posudková komise komplexně vypracovala s použitím zdravotní dokumentace. Posudková komise prostudovala lékařské zprávy předložené žalobkyní a veškeré nálezy. Posudková komise porovnávala zdravotní dokumentaci a obtíže uvedené v odvolání a zdravotní stav žalobkyně objektivizovala osobním vyšetřením lékařem z oboru neurologie při jednání posudkové komise. Podle žalovaného požadavek úplnosti a přesvědčivosti posudku byl naplněn.
11. K námitce o operaci dne 29. 8. 2018 žalovaný uvedl, že jde o novou lékařskou zprávu, kterou v době vydání napadeného rozhodnutí neměl k dispozici. Rozhodnutí o odvolání žalovaný vydal (vypravil) dne 29. 8. 2018 a do vlastních rukou žalobkyně doručil dne 31. 8. 2018. Před vydáním rozhodnutí žalobkyně žádné nové lékařské zprávy nedoložila a návrhy na další dokazování nepodala.
12. V souladu s § 9 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb. jednou z podmínek nároku na příspěvek na zvláštní pomůcku je dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, za který se považuje nepříznivý zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než jeden rok.
13. U žalobkyně nejde o těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí, uvedenou v písmenech a), b), d) až i) a l) bodu 1 části I přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., nejde ani o těžké mentální postižení uvedené v písm. b) bodu 4 části I téže přílohy.
14. Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci **přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).

15. Soud zjistil **ze správního spisu** z posudku OSSZ ze dne 7. 7. 2017, že žalobkyně trpí zejména séropozitivní revmatoidní artritidou III. stupně s mírnou aktivitou onemocnění, vertebrogením algickým syndromem, přičemž neurochirurgická intervence není indikována a zániková symptomatologie v lednu 2015 není neurologem popisována, osteoporózou, polékovým útlumem kostní dřeně, urgentní mikcí, obezitou I. stupně, úplavicí cukrovou, substituovanou hypotyreózou, chronickou žilní nedostatečností, je po operaci varixů, virové hepatitidě, hysterektomii, cholecystektomii atd. Podle posudku se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s dominujícími polyartralgii s bolestmi celé páteře, obtížnou chůzí s oporou o dvou berlích nebo s chodítkem s dosahem 10 m. Hybnost dolních končetin je aktivní, jsou deformity, omezení hybnosti s odkazem na odborné nálezy a úchopová funkce rukou je zachována. Poslední revmatologický nález je ze dne 19. 5. 2015, žalobkyně je po operaci drobných kloubů nohou a je omezena plná flexe i extenze levého lokte. Posudkový lékař stav uzavřel tak, že u žalobkyně jde především o revmatoidní artritidu III. stupně s mírnou aktivitou. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ovlivňuje i vertebrogení algický syndrom bez nutnosti operačního zákroku. U žalobkyně nejde o těžkou vadu nosného nebo pohybového aparátu podle § 9 odst. 2 a 4 a o zdravotní postižení podle části I bodu 4 přílohy zákona č. 329/2011 Sb.
16. Žalobkyně se dostavila k úřadu práce, seznámila se s podklady pro vydání rozhodnutí, především s posudkem OSSZ ze dne 7. 7. 2017, s podklady pro vydání rozhodnutí nesouhlasila a nové doklady nedoložila.
17. Úřad práce s odkazem na citovaný posudek OSSZ žádost žalobkyně o příspěvek na motorové vozidlo zamítl. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání. V příložené plné moci zmocnila advokáta JUDr. Š. A., aby ji zastupoval „*ve správním řízení u úřadu práce ve věci příspěvku na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo*“. V plné moci je uvedeno, že advokát je oprávněn podávat opravné prostředky vzdávat se jich. Plná moc neobsahuje zmocnění advokáta pro zastupování v odvolacím řízení u žalovaného.
18. V doplnění odvolání advokát žalobkyně namítl, že u žalobkyně jde o revmatoidní artritidu III. stupně se střední aktivitou, což doložil zprávou revmatologa, a že posudkový lékař neměl aktuální zprávu neurologa, kterou předložil, stejně jako předložil i vyšetření osteologického pracoviště a denzitometrie, zprávu ortopeda a propouštěcí zprávu hematologické kliniky Fakultní nemocnice Ostrava ze dne 6. 10. 2016. Žalobkyně namítla neúplnost posudku OSSZ, trvala na tom, že má těžkou vadu nosného nebo pohybového aparátu a nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo. V důsledku nemoci, kterými žalobkyně trpí, musí navštěvovat různá zdravotnická zařízení ve Zlíně, ve Valašském Meziříčí a praktického lékaře v Kelči, což jí vzhledem k její mobilitě způsobuje vážné problémy s dojížděním veřejnými dopravními prostředky. Žalobkyně navrhla osobní vyšetření.
19. Podle protokolu o jednání posudkové komise dne 2. 8. 2018 žalobkyně byla jednání komise přítomna, vyjádřila se ke svému stavu, přišla s oporou chodítka a předložila lékařské nálezy, jejichž kopie posudková komise prostudovala a založila do spisu. Žalobkyně posudkové komisi sdělila, že největší potíže má s klouby, má revmatoidní artritidu, otékají jí hodně nohy, dlouhodobě dochází k revmatologovi, neurologovi a dalším odborným lékařům. Žalobkyně má potíže s páteří a nastupuje dne 23. 8. 2018 na operaci. Páteř ji bolí, nejvíce v oblasti beder a bolesti postupují u obou nohou až dolů, užívá léky od bolestí. Žalobkyně byla na operaci nohou, má cukrovku, snaží se držet dietu a má zaveden katetr.

20. Žalovaný zaslal žalobkyni na základě její telefonické žádosti ze dne 14. 8. 2018 kopii posudku posudkové komise ze dne 2. 8. 2018 a poučil ji o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním, a to ve lhůtě pěti kalendářních dnů ode dne doručení výzvy s tím, že „pokud využije k vyjádření jinou osobu, je nutné, aby jí k zastupování udělila plnou moc“.
21. Advokát žalobkyně ve vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 11. 8. 2018 navrhl vypracování znaleckého posudku zdravotnického ústavu při hospitalizaci žalobkyně k posouzení, zda žalobkyně má či nemá těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí. Advokát žalobkyně namítl nedoručení posudku jemu či žalobkyni a dále to, že předmětný posudek je stejný jako posudek téže komise ze dne 13. 1. 2016.
22. **Žalovaný v rozhodnutí o odvolání**, obdobněm jako vyjádření k žalobě, vypsál konkrétní zdravotní postižení podle části I bodu 4 přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. a uzavřel na základě posudku posudkové komise, že u žalobkyně se nejedná o těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí ani o těžkou nebo hlubokou mentální retardaci a že posudek posudkové komise je úplný, objektivní a přesvědčivý, a proto byl stěžejním důkazním prostředkem, na základě kterého bylo možné ve věci rozhodnout.
23. Žalovaný upozornil, že výčet zdravotních postižení v části I bodu 4 přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. je taxativní a žalovaný byl při svém rozhodování vázán posudkovým závěrem posudkové komise. Posudková komise jednala za osobní účasti žalobkyně. Závěry posudků posudkové komise z roku 2016 a ze dne 2. 8. 2018, i když se odlišují v období posouzení, mohou být stejné, jestliže se jednalo o posouzení pro účely řízení ve věci stejné pomůcky a diagnostikované onemocnění trvá. Množství diagnóz i přes jejich závažnost a problémy, které v životě přinášejí, nejsou kritériem pro přiznání požadovaného příspěvku. Žalobkyně neuvedla žádné rozpory mezi posudky. Požadavek úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku spočíval v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaná osoba namítala, a musí své posudkové závěry odůvodnit. Posudková komise svůj posudek vypracovala komplexně s přihlédnutím ke všem lékařským zprávám a nálezům a v odvolání tvrzeným obtížím, včetně osobního vyšetření žalobkyně přítomným neurologem při jednání posudkové komise.
24. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
25. Podle § 9 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb. *nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku.*
26. Podle § 9 odst. 4 zákona č. 329/2011 Sb. *zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu.*
27. Žalobkyně se domáhala uznání toho, že splňuje podmínky podle přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., části I bodu 4 písm. a), podle kterého *za zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému se považují zdravotní postižení uvedená v bodě 1 písm. a), b), d) až i) a l).*

28. Podle přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., části I bodu 1 se za *těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí považuje*
- a) *anatomická ztráta obou dolních končetin v bércích a výše,*
 - b) *funkční ztráta obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,*
 - c) *anatomická ztráta podstatných částí jedné horní a jedné dolní končetiny v předloktí a výše a v bérci a výše,*
 - d) *funkční ztráta jedné horní a jedné dolní končetiny na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,*
 - e) *ankyulóza obou kyčelních kloubů nebo obou kolenních kloubů nebo podstatné omezení hybnosti obou kyčelních nebo kolenních kloubů pro těžké kontraktury v okolí,*
 - f) *ztuhnutí všech úseků páteře s těžkým omezením pohyblivosti alespoň dvou nosných kloubů dolních končetin,*
 - g) *těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina,*
 - h) *disproporční poruchy růstu provázené deformitami končetin a hrudníku, pokud tělesná výška postiženého po ukončení růstu nepřesahuje 120 cm,*
 - i) *anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně bez možnosti oprotézování nebo exartikulace v kyčelním kloubu,*
 - j) *anatomická nebo funkční ztráta končetiny,*
 - k) *anatomická nebo funkční ztráta obou horních končetin,*
 - l) *anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně s možností oprotézování.*
29. Při rozhodování nároku na příspěvek na pořízení motorového vozidla je zásadním a rozhodujícím důkazem posudek, který prokazuje či vylučuje těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí. Na tento posudek je podle konstantní judikatury třeba nahlížet jako na kterýkoliv jiný důkazní prostředek, neboť se sice jedná o tzv. „povinný důkaz“, nikoliv však o závazné stanovisko či závazný podklad rozhodnutí. Z toho důvodu není správnost posudku presumována, posudek proto podléhá hodnocení správního orgánu a nemůže být bez dalšího převzat jako pravdivý. Při rozhodování ve věci příspěvku však správní orgán neposuzuje věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 2. 2010, č. j. 3 Ads 77/2009-59; či ze dne 22. 10. 2009, č. j. 3 Ads 48/2009-104). Při hodnocení posudku je proto podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009-53, stěžejní, že „posudková komise MPSV je při posuzování stupně závislosti... povinna vycházet ve smyslu § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Na takový posudek jako svou podstatou rozhodující důkaz je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti. To v posuzované věci platí především pro řízení před žalovaným správním orgánem, jako orgánem odvolacím, pro jehož řízení a rozhodnutí byl posudek vyžádán. Obdobně je pak třeba posuzovat požadavky na tento posudek kladené v případném soudním přezkumném řízení.“ Nenaplnění těchto požadavků je vadou řízení před správním orgánem ve smyslu § 76 odst.

1 písm. b) s. ř. s. Posudková komise se nadto musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména těmi, které posuzovaný namítá, a své posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2014, č. j. 3 Ads 77/2013-22).

30. Žalovaný odvolání žalobkyně zamítl s odůvodněním, že žalobce nesplňuje podmínky nároku na poskytnutí příspěvku, tedy že v případě žalobkyně nebyla zjištěna těžká vada nosného nebo pohybového ústrojí, jak se toho žalobkyně domáhala. Onemocnění žalobkyně, která jsou popsána v její zdravotnické dokumentaci, podle posudkové komise a žalovaného uvedeným kritériím neodpovídají.
31. Posouzení povahy zdravotního postižení z hlediska splnění podmínek nároku na dávku osobám se zdravotním postižením je věcí odborně medicínskou, k níž správní orgán ani soud nemají potřebné odborné znalosti, a proto se vždy obrací k osobám, které jimi disponují, aby se k těmto otázkám vyjádřily. Pro účely odvolacího správního řízení o přiznání takové dávky posuzuje zdravotní stav občanů Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise, jak vyplývá z § 4 odst. 2 a § 8 odst. 1 písm. e) zákona č. 582/1991 Sb.
32. V nyní projednávané věci tak byl pro žalovaného stěžejním důkazem posudek posudkové komise ze dne 2. 8. 2018, podle jehož závěru nebyla žalobkyně v rozhodné době osobou, která má ve smyslu § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb. těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. U žalobkyně nešlo o těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí uvedenou v písm. a), b), d) až i) bodu 1 části I přílohy k citovanému zákonu ani o těžké mentální postižení uvedené v písm. b) bodu 4 části I téže přílohy. Při vypracování posudku vycházela posudková komise z posudkového spisu okresní správy sociálního zabezpečení, zdravotnické dokumentace praktického ošetřujícího lékaře a z nálezů vypsanych v posudku, včetně těch, které žalobkyně doložila posudkové komisi při jednání. Posudková komise po posouzení těchto podkladů nenalezla u žalobkyně takové zdravotní postižení, které by splňovalo kritéria pro poskytnutí příspěvku na pořízení motorového vozidla, a po takto provedeném přezkumu potvrdila posudek Okresní správy sociálního zabezpečení Vsetín ze dne 7. 7. 2017, na základě něhož nebyla žalobkyni tato dávka přiznána.
33. Posudek posudkové komise se vypořádal se všemi rozhodnými skutečnostmi, přihlédl k veškerým zdravotním potížím žalobkyně a své posudkové závěry posudková komise jednoznačně a konkrétně zdůvodnila. Přitom náležitě vysvětlila, proč není možné zdravotní postižení žalobkyně považovat za některou z těžkých vad nosného nebo pohybového ústrojí uvedených v části I bodu 1 písm. a), b), d) až i) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., ačkoliv má žalobkyně těžkou pohybovou vadu a její zdravotní stav je dlouhodobě nepříznivý. Rovněž tak se posudková komise dostatečně vypořádala s lékařskými zprávami a objasnila, z jakých důvodů nelze ani na základě jejich obsahu žalobkyni přiznat příspěvek na pořízení motorového vozidla. Na základě těchto skutečností je možné posudek posudkové komise ze dne 2. 8. 2018 považovat za úplný, přesvědčivý a náležitě odůvodněný, takže o jeho správnosti nemá soud shodně s žalovaným žádné pochybnosti. Navíc ke stejnému posudkovému závěru dospěla i OSSZ Vsetín. Ostatně, žalobkyně ani v žalobě netvrdila konkrétně a nepředložila žádný důkaz, že by měla některé zdravotní postižení uvedené v příslušných ustanoveních přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., ani k prokázání svých tvrzení nenavrhla žádný důkaz. Proto je možné

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

spolehlivě vycházet z toho, že žalobkyně žádným takovým onemocněním v rozhodné době netrpěla.

34. Za této situace se soud zabýval otázkou, zdali v posuzované věci měl být žalobkyni přiznán příspěvek na pořízení motorového vozidla na základě jejích zdravotních obtíží, které byly shledány též neurologem a revmatologem a které uvádí žalovaný ve svém rozhodnutí (s odkazem na revmatologický a neurologický původ) a které přitom nejsou uvedeny ve výčtu zdravotních postižení obsaženém v části I bodu 1 písm. a), b), d) až i) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb.
35. Podle již zmíněného § 9 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb. se příspěvek na zvláštní pomůcku pořízení motorového vozidla poskytuje též osobě, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a jejíž zdravotní stav nevyklučuje přiznání tohoto příspěvku. Za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se pak považuje nepříznivý zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než jeden rok, jak vyplývá z třetího odstavce téhož ustanovení.
36. Zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání jsou podle § 9 odst. 4 zákona č. 329/2011 Sb. uvedeny v příloze k tomuto zákonu.
37. Z tohoto ustanovení proto nepochybně vyplývá, že **nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku pořízení motorového vozidla nemá každá osoba s těžkou poruchou nosného nebo pohybového ústrojí**, která podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než rok, **nýbrž jen taková osoba, která trpí zdravotním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu uvedeným v příloze k zákonu č. 329/2011 Sb. a u níž přiznání příspěvku nevyklučuje zdravotní stav charakterizovaný v téže příloze.**
38. Tomu odpovídá i znění části I bodu 4 písm. a) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., v němž se výslovně uvádí, že za zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na pořízení motorového vozidla se považují zdravotní postižení uvedená v bodě 1 písm. a), b) d) až i). Jejich **výčet je přitom formulován uzavřeně** a ani ze znění § 9 zákona č. 329/2011 Sb. či jiných ustanovení jeho přílohy není možné usuzovat, že by okruh těžkých vad nosného a pohybového ústrojí, pro něž lze tuto dávku přiznat, byl stanoven pouze demonstrativně. Podmínky nároku na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla totiž nejsou v zákoně č. 329/2011 Sb. uvedeny slovy „zejména“, „například“ či „v dalších obdobných zdravotních postiženích“. Je tedy zřejmé, že v příloze k tomuto zákonu je obsažen taxativní výčet zdravotních postižení odůvodňujících přiznání příspěvku na pořízení motorového vozidla.
39. Nelze přijmout závěr, že nárok na příspěvek na pořízení motorového vozidla má podle jazykového výkladu zákona č. 329/2011 Sb. i osoba trpící nemocí stejného typu, rázu či povahy jako u zdravotních postižení uvedených v části I bodu 1 písm. a), b), d) až i) přílohy k témuž zákonu.
40. Naopak, znění § 9 odst. 4 zákona č. 329/2011 Sb. a bodu 4 písm. a) jeho přílohy výslovně stanoví, že za zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku pořízení motorového vozidla se považují **jen v příloze vyjmenované nemoci.**
41. Proto tato dávka nemůže být poskytnuta osobě s jinou vadou nosného nebo pohybového ústrojí, i kdyby byla lékařsky diagnostikována jako těžká porucha. Dlouhodobě

nepříznivý zdravotní stav žalobkyně, u kterého podle lékařských zpráv existují poruchy pohyblivosti neuvedené v příloze k zákonu č. 329/2011 Sb., tedy neodůvodňuje přiznání příspěvku na pořízení motorového vozidla ani na základě nejširšího možného jazykového významu právních norem obsažených v tomto právním předpise.

42. Tuto dávku pak nelze žalobkyni poskytnout ani za pomoci analogie, jež je obecně myslitelná i při taxativním výčtu (srov. Melzer, F.: Metodologie nalézání práva. Úvod do právní argumentace. 2. vydání, C. H. Beck, Praha 2011, str. 249).
43. Shora vyjmenovaný okruh zdravotních postižení uvedených v části I bodu 1 písm. a), b), d) až i) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. totiž **obsahuje jen nejzávažnější vady nosného nebo pohybového ústrojí**, takže úmyslem zákonodárce bylo poskytnutí příspěvku na pořízení motorového vozidla pouze takto nejpostiženějším osobám.
44. Skutečnost, že žalobkyně mezi ně nepatří, vyplývá i z již zmíněného dokazování, lékařských zpráv a citovaných posudků. Podle nich se u žalobkyně **nejedná o těžkou funkční poruchu pohyblivosti na základě postižení všech tří funkčních celků pohybového ústrojí podle části I bodu 1 písm. g) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., které přitom náleží mezi méně závažná zdravotní postižení, pro něž je možné podle této přílohy přiznat příspěvek na pořízení motorového vozidla, a to například ve srovnání s anatomickou či funkční ztrátou dolní končetiny či její části**. V uvedeném taxativním výčtu zdravotních postižení, pro která lze osobě poskytnout příspěvek na pořízení motorového vozidla, tedy nelze shledat žádnou neúplnost, nedostatek či nedokonalost právní úpravy, kterou by bylo možné označit jako mezeru v zákoně vyžadující její vyplnění za užití analogie.
45. Těžká vada nosného nebo pohybového ústrojí, která odůvodňuje přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku - motorové vozidlo, je tedy výlučně vada vyjmenovaná v části 1 bodu 1 písm. a), b), d) až i) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. Musí se proto jednat o zdravotní postižení shodné a přirovnávání postižení jiných není přípustné. K témuž závěru ostatně dospěl také Krajský soud v Českých Budějovicích v rozsudku ze dne 4. 6. 2013, č. j. 2 Ad 14/2013-20, přičemž kasační stížnost proti tomuto rozhodnutí zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 2. 4. 2014, č. j. 3 Ads 55/2013-29, a Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 16. 6. 2016, č. j. 4 Ads 51/2016-29. Jiné zdravotní postižení, které by zakládalo nárok na požadovaný příspěvek, žalobkyně netvrdila, ani neprokázala.
46. Žalobní námitku, podle níž namítaná zdravotní postižení žalobkyně zakládají nárok na příspěvek na pořízení motorového vozidla, tedy soud neshledal důvodnou.
47. Neopodstatněná je námitka, že posudek posudkové komise nepodepsal předseda komise, člen komise ani tajemnice. Posudek založený ve správním spise žalovaného byl doručen elektronicky a byl podepsán zaručeným elektronickým podpisem s použitím certifikátu, jak je uvedeno v jeho dolní části.
48. Propouštěcí zprávu Fakultní nemocnice Olomouc ze dne 29. 8. 2018 nemohl soud provést jako důkaz, protože v souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného. Podle této zprávy operace žalobkyně proběhla bez komplikací a po stabilizaci stavu byla zahájena rehabilitace. Obvykle operace má zlepšit zdravotní stav pacienta. Citovaná zpráva neobsahuje důkaz o tom, že by žalobkyně naplnila i po vydání napadeného rozhodnutí zákonné podmínky pro přiznání příspěvku na motorové vozidlo.

49. Soud neprováděl další dokazování, zejména navrhaným znaleckým posudkem zdravotnického ústavu, protože ho považoval za nadbytečný – skutkový stav by zjištěn dostatečně v rozsahu podle § 3 a § 50 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, takže o něm nebyly důvodné pochybnosti. Ve skutečnosti žalobkyně brojí spíše proti znění zákona, jehož smysl a záměr zákonodárce vysvětlil soud výše.
50. Soudní řízení správní je svou povahou řízení kasační, přezkumné, a nikoli nalézací. Proto není namístě vyšetřování a posuzování zdravotního stavu žalobkyně zdravotnickým ústavem v rámci soudního řízení správního.
51. Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil, a proto žalobu zamítl
52. Soud v souladu s § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť žalobkyně v něm neměla úspěch a správnímu orgánu takové právo ve věcech sociální péče nepřísluší.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 28. února 2020

JUDr. Martina Radkova, Ph.D. v. r.
samosoudkyně